

Trossos

Vicenç Villatoro

Acudit

Hi ha un vell acudit útil per explicar moltes situacions de la vida política. Explica el cas d'un conductor que va circulant diguem que pel carrer Aragó de Barcelona. Posa la ràdio i sent la veu alarmada del locutor: "Atenció, atenció: ens informen que s'ha detectat un conductor conduint contra direcció pel carrer Aragó". El nostre conductor mira sorprès a banda i banda i contesta a la ràdio: "Un? Tots!". Quan un polític s'adona que se li pot aplicar aquest acudit, quan creu que ell és l'únic que condueix en la direcció correcta i tota la resta de la humanitat va en contra direcció, hauria de començar a preocupar-se.

Interior

El to de la compareixença del conseller Saura a la comissió sobre el foc d'Horta de Sant Joan recordaria aquell vell acudit, si no fos perquè la tragèdia de què es parla admet malament els acudits de cap mena. Em fa l'efecte que el conseller Saura ha interioritzat la sensació que el món li va en contra, que hi ha una conjura entre els mitjans de comunicació i els grups polítics de l'oposició -mentre la resta dels partits del govern el defensen amb la boca petita- amb voluntat de perjudicar-lo. Dit d'una altra manera, veu tots els altres cotxes venint-li de cara i està convençut que tots van contra direcció.

Mitjans

Els polítics han de poder ser criticats. Els mitjans de comunicació també. Però no és un joc de naturalesa simètrica. L'exercici de la crítica està en el codi genètic dels mitjans. La desautorització dels mitjans des del món polític és un recurs desesperat, defensiu, poc comprensible i poc recomanable. Quan un polític es considera assetjat per una conjura dels mitjans i que les crítiques a la seva gestió són producte d'una conspiració, pot entrar en una espiral alarmant. Per un instant, el nostre conductor que va pel carrer Aragó de Barcelona hauria de plantejar-se la possibilitat de ser ell qui va contra direcció.